

داروها و آرتروز

Medicines and arthritis (Persian)

در این برگه، اطلاعاتی کلی در مورد انواع اصلی داروهای مورد استفاده برای بیماری آرتروز ارائه شده است. در این برگه، همچنین توصیه‌هایی در باره استفاده ایمن از داروها و اینکه برای کسب اطلاعات بیشتر به کجا باید رفت، ارائه شده است. این برگه طیف کاملی از اثرات جانبی احتمالی برای هر دارو را پوشش نمی‌دهد و شما باید در این باره با دکتر یا داروساز خود مشورت کنید.

داروهای ضد درد (مسکن‌ها)

انواع:

انواع بسیار متنوعی از NSAID ها مانند ناپروکسن و ایبوپروفن موجود هستند. یک گروه خاص از داروهای ضد التهابی غیر استروئیدی به نام مهارکننده های COX-2 وجود دارد که احتمال بروز مشکلات معده پس از مصرف آنها بمراتب کمتر است. با آنکه برخی از داروهای ضد التهابی غیر استروئیدی بدون نسخه در دسترس هستند، دکتر شما می‌تواند توصیه کند که کدامیک از NSAID ها با چه دوزی برای شما مناسب تر است.

داروهای ضد درد در غالب موارد نخستین داروهایی هستند که دکتر شما برای کمک به درد شما آنها را توصیه می‌کند. برخی از داروهای مسکن بدون نسخه پزشک در دسترس هستند، در حالی که داروهای دیگر باید توسط یک دکتر تجویز شوند.

انواع:

پاراستامول یک مسکن ساده درد است که می‌تواند دردهای خفیف تا متوسط را تسکین دهد. همچنین داروهای ضد درد قوی تری مانند ترکیبی از پاراستامول و کدئین، ترامادول و طیف دیگری از داروهای شبیه مرفین (مواد مخدر) وجود دارد.

تاثیر:

داروهای ضد درد بر روی سیستم عصبی اثر می‌گذارند تا درد را کاهش دهند. آنها بر روی علائم دیگر مانند تورم مفاصل یا کوفتگی تاثیر نمی‌گذارند.

چگونه از آنها استفاده می‌شود:

در برخی از موارد درد را می‌توان با استفاده از یک داروی ضد درد و فقط زمانی که مورد نیاز باشد کنترل کرد. گاهی اوقات درد با استفاده منظم داروهای ضد درد، به عنوان مثال چهار بار در روز، بهتر کنترل می‌شود. برای مشاوره در مورد بهترین روش استفاده از داروهای ضد درد با دکتر یا داروساز خود صحبت کنید.

خطرات:

پاراستامول، چنانچه به میزان توصیه شده مصرف شود، عوارض جانبی بسیار کمی به همراه خواهد داشت. با این حال، مصرف بیش از میزان توصیه شده روزانه به طور بالقوه می‌تواند سبب بروز مشکلات جدی کبدی شود. مسکن های قوی تر ممکن است سبب یبوست، تهوع، استفراغ و خواب آلودگی شود.

داروهای ضد التهابی غیر استروئیدی (NSAID ها)

NSAID ها باعث کاهش التهاب، ورم و خشکی مفاصل می‌شوند. از آنها در اغلب موارد برای درمان شکل های التهابی آرتروز، مانند روماتیسم مفاصل استفاده می‌شود. آنها همچنین ممکن است سبب تسکین دردهایی شوند که به تنهایی با مسکن کنترل نمی‌شود.

تاثیر:

NSAID ها بدن شما را از تولید موادی (پروستاگلاندین ها) که سبب التهاب می‌شود، باز می‌دارد. این امر سبب کاهش علائمی مانند درد و تورم می‌شود. NSAID ها آرتروز شما را علاج نمی‌کنند و یا تاثیری طولانی مدت بر آن ندارند.

چگونه از آنها استفاده می‌شود:

برخی از شرایط بیماری می‌تواند به طور موثر ضمن مصرف گهگاهی NSAID ها (یعنی در مواقع مورد نیاز) تحت کنترل قرار گیرد.

در برخی شرایط دیگر ممکن است نیاز به مصرف بیشتر و منظم داروهای ضد التهابی غیر استروئیدی باشد. برای انجام مشاوره در مورد بهترین روش مصرف داروهای ضد التهابی غیر استروئیدی مناسب برای شرایط شما و اینکه چگونه باید در صورت کاهش درد، دوز داروهای غیر استروئیدی خود را کاهش دهید، با دکتر یا داروساز خود صحبت کنید.

خطرات:

همیشه قبل از مصرف داروهای ضد التهابی با پزشک یا داروساز خود صحبت کنید زیرا این داروها ممکن است در مقایسه با پاراستامول، سبب ایجاد عوارض جانبی جدی شوند. اگر دچار مشکلاتی نظیر فشار خون، کلیه ها یا قلب خود هستید، در نتیجه خطر ابتلا به حمله قلبی، سکته مغزی و نارسایی کلیوی ممکن است در تعداد اندکی از افراد افزایش یابد. یکی از جدی ترین عوارض NSAID ها خونریزی معده و روده فوقانی است. نشانه های خونریزی عبارتند از درد معده، خون در مدفوع (یا مدفوع تیره) و استفراغ قهوه ای رنگ. شما باید دکتر خود را از وجود هر یک از این نشانه ها در هنگام مصرف NSAID ها آگاه نمایید.

کورتیکواستروئیدها

راهنمایی دارویی مهم

- بدانید چرا شما دارو مصرف می کنید و عوارض جانبی احتمالی این دارو چه هستند. برای اطلاعات بیشتر با دکتر یا داروساز خود مشورت کنید.
- همیشه برچسب همه دارو ها را بخوانید و داروهای خود را به میزان تجویز شده مصرف کنید. اگر هر گونه پرسشی داشتید آن را از دکتر یا داروساز خود بپرسید.
- یک رکورد شخصی از تمام داروهای خود را با خود داشته باشید. این رکورد شامل دوزها و آلرژی ها می شود. این امر می تواند در هنگامی که با دکتر یا داروساز خود صحبت می کنید، مفید باشد.
- همیشه قبل از مصرف هر داروی بدون نیاز به نسخه پزشک، با دکتر یا داروساز خود صحبت کنید. این داروها شامل داروهای طبیعی نیز می شود زیرا برخی از داروها اگر با یکدیگر مصرف شوند باعث بروز مشکلاتی می شوند.
- داروهای خود را با دوستان یا خویشاوندان خود به اشتراک نگذارید - داروهایی که شما مصرف می کنید ممکن است برای آنها مضر باشد.

برای کسب اطلاعات بیشتر

انجمن روماتولوژی استرالیا یک سری برگه های اطلاعاتی به زبان انگلیسی درباره NSAID ها، کورتیکواستروئیدها و هر یک از DMARD ها و DMARD های بیولوژیکی دارد. این برگه ها حاوی اطلاعات دقیقی در مورد چگونگی استفاده از دارو، عوارض جانبی و اقدامات احتیاطی است. این برگه ها بصورت آنلاین در وبسایت www.rheumatology.org.au موجود هستند. برای کسب اطلاعاتی مستقل درباره نسخه، داروهای بدون نیاز به تجویز پزشک و داروهای طبیعی از یک پرستار رسمی، با Medicines Line که یک خدمات تلفنی است و توسط National Prescribing Service و Healthdirect Australia ارائه می شود، تماس بگیرید.

به سوال شما ممکن است یا در همان زمان پاسخ داده شود و یا ممکن است که به دکتر خانوادگی و یا داروساز خود ارجاع شوید یا آنکه خط تلفن شما را به یک دکتر داروساز NPS ارتباط دهد.

تلفن: 1300 633 424 دوشنبه تا جمعه، 9 صبح تا 5 بعد از ظهر به وقت استاندارد شرقی استرالیا. یا از وبسایت آنها به نشانی www.nps.org.au بازدید کنید.

برای دریافت برگه های اطلاعاتی بیشتر در خصوص آرتروز با دفتر آرتروز در محله تان (ARTHRITIS OFFICE) تماس بگیرید.

کورتیکواستروئیدها در درمان شکل های التهابی آرتروز، مانند رماتیسم مفصل کاربرد دارند. آنها همچنین می توانند برای درمان یک مفصل ملتهب منفرد نیز مورد استفاده قرار گیرند.

انواع:

کورتیکواستروئیدها می توانند از راه دهان به صورت قرص یا مایع مصرف شوند. آنها همچنین می توانند بصورت تزریق به مفاصل، عضلات و بافت نرم تزریق شوند.

تاثیر:

این داروها دارای اثر ضد التهابی قوی هستند و درد و تورم را کاهش می دهند. با این حال آنها این بیماری را معالجه نمی کنند.

چگونه از آنها استفاده می شود: به دلیل خطرات مرتبط با عوارض جانبی، دکتر شما کمترین دوز ممکن را برای کوتاه ترین زمان تجویز می کند. شما ممکن است نیاز به مصرف مجدد کورتیکواستروئیدها آنهم در خلال " دوران عود کردن بیماری" (وقتی علائم برای یک دوره زمانی وخیم تر می شود) داشته باشید.

خطرات:

کورتیکواستروئیدها اگر در دوزهای بالا و یا برای مدت طولانی (بیش از چند هفته) مصرف شوند، می توانند عوارض جانبی جدی داشته باشند. پزشک در زمان مصرف کورتیکواستروئیدها شما را از نظر هر گونه عوارض جانبی این داروها کنترل خواهد کرد. عوارض جانبی شایع این داروها عبارتند از: افزایش وزن، نازک شدن استخوان ها (پوکی استخوان)، فشار خون بالا و افزایش حساسیت به عفونت. تزریق کورتیکواستروئیدها معمولاً عوارض جانبی کمتری نسبت به مصرف قرص آنها دارد.

داروهای اصلاح کننده بیماری ضد روماتیسمی (DMARD ها)

DMARD ها برای درمان شکل های التهابی آرتروز مانند رماتیسم مفصلی و سفت شدگی مهره های ستون فقرات استفاده می شود. بسیاری از DMARD ها در سیستم ایمنی سبب "سرکوب سیستم ایمنی" بدن می شوند. این امر سبب کاهش فعالیت سیستم ایمنی بدن می شود که در حال حمله و آسیب به مفاصل سالم است. همچنین یک گروه جدیدتر DMARD ها نیز با نام DMARD های بیولوژیکی موجود است. این DMARD های بیولوژیکی، مواد خاص موجود در خون و مفاصل را که باعث التهاب می شوند را مسدود می کنند. این امر سبب کاهش التهاب و توقف آسیب به مفاصل می شود. DMARD ها و DMARD های بیولوژیکی معمولاً فقط توسط متخصصان تجویز می شوند.

با دکتر یا داروساز خود در مورد داروی مناسب برای آرتروز خود صحبت کنید.

اطلاعات مربوط به داروهای شما، از جمله آنکه چگونه آنها را مصرف کنید و عوارض جانبی احتمالی آنها.

© حق کپی آرتروز استرالیا. فوریه 2014. مرور مه 2015. منبع: فهرست کامل از منابع مورد استفاده در تدوین این برگه در دفتر آرتروز در محله تان (Arthritis Office) موجود است. شبکه پزشکان عمومی استرالیا، انجمن فیزیوتراپی استرالیا، انجمن پرستاران استرالیا، انجمن دارویی استرالیا و کالج سلطنتی پزشکان عمومی استرالیا در تهیه این برگه اطلاعاتی مشارکت داشته اند. این پروژه با پشتیبانی کمک مالی دپارتمان بهداشت دولت استرالیا انجام شده است.

دفتر آرتروز (Arthritis Office) در محله تان اطلاعات، آموزش و حمایت های لازم را در اختیار افراد مبتلا به آرتروز قرار می دهد.

خط تلفن کمک رسانی 1800 011 041 www.arthritisaustralia.com.au

سلب مسئولیت: این برگه توسط آرتروز استرالیا (Arthritis Australia) و صرفاً جهت ارائه اطلاعات چاپ شده و نباید از آن بعنوان یک توصیه پزشکی استفاده می شود.